

velsen af samtykke til donation, jf. § 23, stk. 3, i lov om kunstig befrugtning m.v. og § 14 i bekendtgørelse nr. 728 af 17. september 1997 om kunstig befrugtning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 4.

Til § 29

Det følger af bestemmelsen, at de almindelige regler i lovforslagets kapitel 1-4 - med de ændringer, der følger af §§ 28 og 29 - finder tilsvarende anvendelse i sager om faderskab ved kunstig befrugtning.

Det betyder bl.a., at faderskabet til et barn, som er blevet til ved kunstig befrugtning, kan registreres efter de almindelige regler i §§ 1-3, og at der frit kan rejses faderskabssag inden for seks måneder, jf. § 5, stk. 1. Den tredjemand, der mener, at han er far til barnet, vil kunne få spørgsmålet prøvet efter de nærmere regler i § 6.

Rejses der faderskabssag, gælder de almindelige regler herom i kapitel 2 og 3. Genoptagelse kan ske efter reglerne i kapitel 4.

Moderskab

Til § 30

Det præciseres i bestemmelsen, at en kvinde, som føder et barn, der er blevet til ved kunstig befrugtning, altid er mor til barnet. Det gælder, uanset om det æg, som barnet er udviklet fra, stammer fra kvinden selv eller er doneret til hende.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 4.2.

Til kapitel 6

Surrogatmoderskab

Til § 31

Bestemmelsen regulerer gyldigheden af aftaler om surrogatmoderskab, dvs. aftaler om, at den kvinde, der føder barnet, ikke skal beholde det, men udlevere det til »aftagerforældrene«.

Bestemmelsen indebærer, at sådanne aftaler er ugyldige. Det betyder bl.a., at den kvinde, der føder barnet (moderen), ikke har pligt til at udlevere det, og at »aftagerforældrene« ikke har pligt til at modtage barnet. Det følger endvidere af bestemmelsens princip, at udenlandske aftaler om surrogatmoderskab ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes her i landet.

Det er uden betydning for bestemmelsens anvendelse, hvem der er barnets far, herunder om faderen er »aftagermoderens« ægtefælle eller samlever m.v. Det

er også uden betydning, om barnet er blevet til på normal vis eller ved kunstig befrugtning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 5.

Til kapitel 7

Statsamternes vejledningspligt

Til § 32

I bestemmelsen foreskrives en generel vejledningspligt for statsamterne.

Vejledningspligten omfatter efter bestemmelsen alle spørgsmål, der er reguleret i loven, uanset om der verserer en sag ved statsamtet. Det følger imidlertid af almindelige principper, at statsamterne i fornødent omfang også skal yde vejledning om andre spørgsmål, f.eks. om fælles forældremyndighed for ugifte samlevende, jf. herved det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af bl.a. lov om forældremyndighed og samvær.

Endvidere følger det af bestemmelsen, at statsamtet skal bistå med udfyldning af blanketter m.v.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 6.

Til kapitel 8

Forskellige bestemmelser

Til § 33

Den foreslåede bestemmelse indeholder i *stk. 1* en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om behandling af sager efter loven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, navnlig pkt. 2.3, 2.4, 2.6 og 2.13.

Efter bestemmelsens *stk. 2* udarbejder justitsministeren bl.a. blanketter til brug for registrering og anerkendelse af faderskab m.v. Endvidere kan justitsministeren efter bestemmelsen fastsætte, at underskrifter skal være bekræftet af en advokat eller to vittighedsvidner eller bekræftet på anden måde.

Til § 34

Efter bestemmelsens *stk. 1* kan regeringen indgå overenskomster med andre stater om forholdet mellem dansk og fremmed rets regler om fastsættelse af faderskab og moderskab til børn.

Sådanne overenskomster finder efter bestemmelsen anvendelse her i landet efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Efter *stk. 2* kan justitsministeren endvidere fastsætte regler om forholdet mellem danske og andre nordi-